

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ
ΠΡΟΣΒΕΒΛΗΜΕΝΗΣ
ΑΘΩΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Γ. ΚΑΝΔΙΑΝΟΥ ΡΩΜΑ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ο ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Κωσταρτινου Ρωσσολημου.

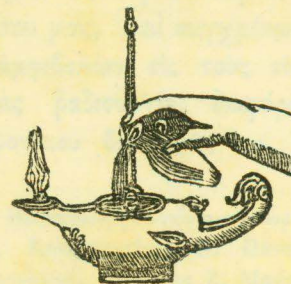
1851.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΟ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

-737-

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ
 ΥΠΕΡ ΤΗΣ
 ΠΡΟΣΒΕΒΛΗΜΕΝΗΣ
ΑΘΩΟΤΗΤΟΣ
 ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
 ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Γ. ΚΑΝΔΙΑΝΟΥ ΡΩΜΑ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,
 ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ο ΖΑΚΥΝΘΟΣ
Κωνσταντίνου Ρωσσολιμου.
 1851.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 ΑΘΗΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ
ΠΡΟΦΕΤΗΜΕΝΩΝ
ΛΟΓΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΥ ΠΡΟΦΕΤΟΥ
ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΙΟΝΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Ε. ΚΑΤΣΑΝΩΝ, ΡΩΜΗ

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Οι υποφαινόμενοι, μέλη του 'Αναγνωστηρίου η Προόδου, επιθυμούντες να δώσωμεν δείγματα σεβασμού και αγάπης, πρὸς τὸν ἀδίκως συκοφαντούμενον ἔντιμον καὶ φιλογενῆ Κ. Κανδιάνον Ῥώμαν, ἀπεφασίσαμεν ἰδίᾳ δαπάνῃ, νὰ τυπώσωμεν μερικὰς ἀπὸ τὰς διαφόρους διατριβὰς καταχωρηθείσας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, καὶ τοῦτο, ὅπως ἔτι πλέον ἀποδείξωμεν τὴν ὀρθὴν πορείαν τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας, καὶ συγχρόνως διασκεδάσωμεν πᾶσαν ἀμφιβολίαν εἰς τοὺς εἰσέτι ἀπατημένους ἀπὸ τὰς ραδιουργίας διαφόρων, περὶ τῆς συνετῆς καὶ φρονίμου διαγωγῆς του.

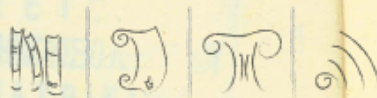
Λεωνίδας Β. Παπαγεωργόπουλος, Γεώργιος Α. Παπαγεωργόπουλος, Κωνσταντῖνος Ν. Παναγιωτόπουλος, Βασίλειος Ν. Βασιλείου, Διονύσιος Ζ. Μπόρος, Γεώργιος Κοκκινάκης, Νικόλαος Μπαλωμένος, Διονύσιος Ἐπισκοπόπουλος, Κάρλος Μωρέττης, Ἰωάννης Τζιτζιλιάνης, Διονύσιος Μίτσος, Ἀνδρέας Βορβόσης, Παναγιώτης Μανιάκης, Κωνσταντῖνος Γ. Τσιτσιλιάνης, Στέφανος Μ. Κιούντας, Νικόλαος Πανούρης, Λεωνίδας Σπουργίτης, Περικλῆς Καλόφωνος, Γεώργιος Κοντορίκης, Γεώργιος Πανταζῆς, Νικόλαος Πατρίκιος, Διονύσιος Φερεντίνος, Ἰωάννης Ε. Τσιλιάνης, Ἀνδρέας Σχορδίλλης, Γεώργιος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. 22 Φ 2. 00 23

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Διαμαντόπουλος, Γεώργιος Μεσσάλας, Ἰωάννης Μυλωνάς, Δημήτριος Λεονταράκης, Βασίλειος Παπαγεωργόπουλος, Σπυρίδων Πελεκάσης, Δημήτριος Σπετσέρης, Διονύσιος Τσιλιάνης, Δημήτριος Πελεκάσης, Ἰωάννης Θωμόπουλος, Σπυρίδων Καρβελλάς, Ἀντώνιος Δρογγίτης, Διονύσιος Σ. Δρογγίτης, Ἀντώνιος Τριαντάφυλλος Παπαζαφυρόπουλος, Παναγῆς Κεφαλάς, Γεώργιος Ν. Βασιλείου, Ἀναστάσιος Πυρρόπουλος, Κωνσταντῖνος Δαλιάνης, Ἄγγελος Ἄνοιος, Εὐστάθειος Καβελλάρης, Ἀντώνιος Ταπίνης, Χρήστος Μαρκόπουλος, Μάρκος Κοκκίνης, Νικόλαος Μάνεσης, Πολύδωρος Ἰατρᾶς, Ἱεροδιάκονος, Ἀντώνιος Γαῖτας, Νικόλαος Λάφρος, Χρῆστος Τζερετόπουλος, Ἀ. Σ. Γιόρκ, Δ. Γ. Μινότος, Δημήτριος Καραμπίνης, Σταῦρος Α. Ψαθᾶς, Διονύσιος Γ. Θερεϊκνός, Δημήτριος Καιροφύδαξ, Παναγιώτης Παζήνης, Διονύσιος Κλαυδιανός, Ἀνδρέας Στρούζας.

Εὐχαρίστως κοινοποιούμεν ὅτι, μεταξύ τῶν ἄνω ὑπογραφῶν διακρίνονται καὶ τῶν τεσσάρων Βουλευτῶν μας Δ.ος Δημ. Πελεκάση, Δ.ος Σπυρίδωνος Καρβελλά, Δ.ος Α. Γαῖτα καὶ Γ. Μεσσάλα, οἵτινες ἀπαρτίζουν μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἢ Πρέδος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Η ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ.

Ὅσον σεβόμεθα καὶ ἐκτιμῶμεν τὸ αἶσθημα τοῦ ἔθνισμοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐμπνέονται ὁ λαὸς καὶ ἡ νεολαία τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν Ἑπτανήσου, τοσοῦτον ἀποδοκιμάζομεν καὶ ἀποκρούομεν τὸν τρόπον, δι' οὗ οἱ ἐν τῇ Ἑπτανησιακῇ Βουλῇ ὀλίγοι ῥιζοσπάσται ἠθέλησαν νὰ διατυπώσωσι τὸ ἔθνικόν τοῦτο αἶσθημα. Ἀποδοκιμάζομεν τοῦ ῥιζοσπαστικοῦ λεγομένου κόμματος τὴν πολιτικὴν πορείαν· διότι τὴν θεωροῦμεν ὅλως ἀκατάλληλον πρὸς ἐπιτεύξιν τῆς ποθουμένης ἐνώσεως, ἐχούσων δ' ἐκ τούναντευσιν ἄμεσον ἀποτέλεσμα ν' ἀναβάλλῃ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς. Τὴν ἀποκρούομεν, διότι τὴν θεωροῦμεν ὑβριστικὴν καθ' ὅλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τῆς ὑπὸ ξένον ζυγὸν εἰσέτι διατελούσης. Τὸ αἶσθημα τοῦτο τοῦ ἔθνισμοῦ, τὸ αἶσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ὅλης Ἑλλάδος, δὲν ἔχει ἀνάγκην διαμαρτυρήσεων, δὲν ἔχει ἀνάγκην πομπῶδων ψηφισμάτων διὰ νὰ καταδειχθῇ ὡς ὑπάρχον· εἶναι ἐγκεχαραγμένον εἰς ὅλων τὰς καρδίας, καὶ ἐνστερνισμένον εἰς ὅλων τὰ στήθη. Οὔτε ἐπερίμενον ἢ Ἑλληνικὴ φυλὴ νὰ κυρώσῃ τὴν ὑπαρξίν τῆς, τῆς Ἑπτανησιακῆς Βουλῆς ἢ ῥιζοσπαστικῆς ομάς.

Ὅταν μετὰ τὰ δεινὰ τῆς Κεφαλληνίας τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ ἢ ἀγανάκτησις εἶχε κορυφωθῆ, καὶ ἡ ἐκλογικὴ πάλη εἶχεν ἀρχίσει, δημοκόποι τινὲς καὶ δημοκόλακες, μεταλλεύοντες τὰ εὐγενῆ τοῦ λαοῦ αἰσθήματα, ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, καὶ ἐξπατήσαντες διὰ ψευδοῦς ἐπιδείξεως πατριωτισμοῦ τοὺς ἐκλογεῖς, ἀφῆρπασαν τὰς ψήφους των. Οἱ ἄθρητοι οὗτοι ἐντελῶς ἀσήμενοι εἰς τὸν τόπον διὰ νὰ καταστα-

ὅσοι δημοτικοί, ἀνεπέτασαν τὴν σὴμίαν τῆς ἐνώσεως καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς μετὰ πρόθεσιν, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη νὰ παίζωσι μίαν κωμῶδιαν καὶ νὰ προκαλέσωσι σιγικμικῶς τὰς χειροκροτήσεις τοῦ ἀκροατηρίου, χωρὶς παντελῶς νὰ σκεφθῶσιν, ὅτι ἡ τοιαύτη διαγωγή των ἠδύνατο νὰ ἔχη λυπηρὰς διὰ τὸν τόπον των, δι' ὅλον τὸ ἔθνος συνεπειὰς ἐπαρουσιάσθησαν ὡς ὁμὰς ἐπαναστατικῆ, ἔχουσα ὀπισθὲν τῆς παρατεταγμένον ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου, καὶ δι' ἐνὸς νεύματος, δι' ἐνὸς μόνου συνθήματος, δυναμένη ν' ἀποτεριάζῃ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ δι' ἐνὸς ψήφισματος τὴν μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἐνωσιν τῶν Ἰονίων νήσων. Ὅσον καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι οἱ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἰονίων ὀλίγοι ῥιζοσπάσται ἐμπνέονται ἀπὸ πατριωτικὰ αἰσθήματα καὶ ἐνεργοῦσιν ἐν εὐλικρινείᾳ, ἄλλο τόσον δὲν δυνάμεθα νὰ μὴν ὁμολογήσωμεν, ὅτι κακὸς δαίμων τοὺς ὠθεῖ εἰς τὴν ἀφρονιὰ καὶ ὀλισθηρὰν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν βαδίζουσι καὶ ἥτις θέλει διακινδυνεύσει τὸ μέλλον τῆς ὠραίας πατρίδος των.

Τὴν περὶ τῆς πολιτικῆς τῶν ἐν τῇ Ἑπτανήσιακῇ Βουλῇ ῥιζοσπαστῶν γνώμην μας συνεμερίσθη ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς τύπος, ὅτε ὑπουργικὸς καὶ ἀνεξάρτητος· ὁ δὲ λαὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος εἶδε μετὰ λύπην του τὴν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀδελφῶν των Ἰονίων μειονοψηφίαν εἰς τοιοῦτον παραγνωρίζουσα βαθμὸν τὰ συμφέροντα τῆς γενικῆς καὶ μερικῆς πατρίδος!

Ἀλλὰ μετὰ βαθείας τῆς ψυχῆς ἡμῶν εὐχαριστήσεως ἀνέγνωμεν πάντες ἐν τῇ τελευτικῇ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος « τὸ Μέλλον » δήλωσιν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου τοῦ ἀξιότιμου προέδρου τῆς Βουλῆς Κ. Κανδιάνου Ῥώμα, διὰ τῆς ὁποίας ὁ γνωστὸς οὗτος εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀνὴρ διὰ τὸ ἀρχαῖκόν καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ χαρακτήρος του, ἀποκρούει τὰς κατ' αὐτοῦ προσβολὰς τῶν ἐν τῇ Βουλῇ

ῥιζοσπαστῶν, οἵτινες ἠθέλησαν διὰ τοῦ τύπου νὰ καταδείξωσιν αὐτὸν ὡς προδόσαντα τὰ καθήκοντά του καὶ δολιευθέντα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο ν' ἀναγνωσθῆ τὸ περὶ ἐνώσεως πολυβύλλητον ἐκεῖνο ψήφισμα.

Ἠθέλαμεν πρῶτον μεμφθῆ τὸν Κ. Κανδιάνον Ῥώμα, ἂν κατεδέγετο νὰ ταπεινωθῆ τόσον, ὥστε διὰ μιᾶς ἐξηγήσεως νὰ ὑπερασπισθῆ ἑαυτὸν κατὰ τῶν ἀγενῶν προσβολῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους πάντες ἀνεξαιρέτως οἰκτεροῦν διὰ τὴν ἀφροσύνην των· ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος οὗτος ἀνὴρ ἐξεπλήρωσε καθήκον ἐπιβαλλόμενον εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀνδρας ὁμοίας κοινωνικῆς θέσεως καὶ περιουτήης, ἀπστεινόμενος πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου καὶ ὑποδεικνύων εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δηλώσεώς του τὸν κρημνὸν πρὸς ὃν ἡ δημοκρατία μετὰ ἀκράτητον τὸν ὠθεῖ ὀρμητὴν ἐναπόκειται εἰς τὸν Κ. Ῥώμα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα συνέχεται μετὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἐνδοξὸν ἀγῶνά μας, καὶ περὶ τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων τοῦ ὁποίου οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, νὰ δείξῃ διὰ τῆς πολιτικῆς του ἀνδρείας ὅτι μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑπτανήσου ὑπάρχουν χαρακτῆρες ὑψηλοὶ, καταφρονοῦντες τῶν δημοκόπων τὰς προσβολὰς, καὶ ἔχοντες τὸ θάρρος νὰ λέγωσιν εἰς τὸν λαὸν τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι προσπαθοῦσι νὰ ἐξαπατήσωσι καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τῷ ἀπευθύνωσιν εὐλικρινεῖς περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων του συμβουλὰς.

Ἄς αἰσχυρῶσιν, ὅποι προσπαθοῦν νὰ θέσωσιν εἰς ἀμφιβολίαν τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Κ. Ῥώμα, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ καταστρέψωσι τὴν ἐπὶ τῶν συμπολιτῶν του δικαίαν καὶ ἀδιαφιλονείκητον ἐπιρροήν. Τὸ ὄνομά του εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἐγγύησις ὅτι τὰ ἀκραϊφέστερα τοῦ πατριωτισμοῦ αἰσθήματα τὸν καθωδήγησαν πάντοτε εἰς τὸν πολιτικὸν του βίον. Εἶναι αἰσχύνῃ νὰ διατείνωνται ἀναιδῶς, ὅτι ἀνὴρ, ὅστις ἀπὸ τὰ τετραπὰ τῆς Ζακύνθου παράλια βλέπων τὴν ἑλληνικὴν παραλίαν, τὴν γῆν ἐκεί-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

νην, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς ὁποίας προσέφεραν ἀδράς χρηματικὰς δαπάνας, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὁποίας δύο τῶν υἱῶν του προσέφεραν τοὺς βραχίονάς των καὶ τὸ ξίφος των, τῆς ὁποίας τὸ ψυχρὸν χῶμα καλύπτει τὰ προσφιλῆ λείψανα τῆς φιλότατης του θυγατρὸς, τὴν ὁποίαν ἐκεῖ ὑπάνδρευσε καὶ ἀπεκατέστησεν ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι ἐναντίος τῆς μετὰ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων! Ἄπαιτεῖται νὰ ᾔται τις μωρὸς διὰ νὰ τολμήσῃ νὰ εἰπῇ τοῦτο! ἀπαιτεῖται νὰ ᾔται ἄφρων διὰ νὰ προφέρῃ τοιαύτην βλασφημίαν!

Ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου ἀντιπροσωπεύεται εὐτυχῶς ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἀπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες διὰ τὰ προηγούμενά των, διὰ τὸν ἐντιμὸν καὶ ἀνεπίληπτον χαρακτῆρά των, χαίρουσι τὴν γενικὴν ὑπόληψιν, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Εὐρώπην εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους ἄς ἐμπιστευθῇ! ἄς μὴ ἀπατάται ἀπὸ τὰς θεατρικὰς τῶν δημοκόπων ἐπιδείξεις, οἵτινες διὰ φαντασμαγορικῶν ζητούσι νὰ τὸν ταραττώσι καὶ νὰ τὸν σύρῳσιν ἄς δείξῃ εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὅτι ἔχει ἰκανὴν σύνεσιν διὰ νὰ μὴ διακινδυνεύσῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἰδίας πατρίδος του, τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς· ὅτι δὲν ὄνειροπωλεῖ, ὅτι τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν ἐμπνέεται χαλιναγωγοῦνται ἀπὸ τὸν σωτήριον χαλινὸν τῆς φρονήσεως καὶ τῆς πολιτικῆς συνέσεως.

Ἡ δὲ νουεχῆς καὶ φωτισμένη τῆς Ἑπτανήσου νεολαία ἄς πρᾶξις νὰ ἀναθρέψῃ πολιτικῶς τὸν λαόν, καὶ νὰ τὸν προετοιμάσῃ, ὥστε μίαν ἡμέραν νὰ εὐρεθῇ ἄξιος τῶν ἐλευθεριῶν, τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὁποίων μὲ ἀξίεπαινον ἐπιδιώκει ζῆλον, διὰ νὰ μὴ κατασταθῶσιν αὐταὶ λέξεις κεναὶ ἐλευθερίας, ἔχουσαι φαντασιώδη μόνον ὑπαρξίν, ὅπως κατέστησαν αἱ ἐλευθερίαι ἡμῶν τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τῆς ἐλευθερᾶς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τὴν τύχην τοσοῦτον ἐζήλευσαν, ὥστε νὰ ζήτῳσι τὴν μεθ' ἡμῶν ἄμεσον ἐνωσίν των.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Η ΑΘΗΝΑ.

Ἀνεξήγητος εἶναι ἡ λύπη παντὸς εὐαίσθητου Ἑλλήνος, ὅταν σιμὰ τῶν ἰδίων του παθημάτων βλέπῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔξω ἀδελφούς του πάσχοντας, καὶ πάσχοντας ἀπὸ ἀπερισκεψίαν καὶ ἀκαταλόγιστον παραφορὰν. Ὁ Ἕλλην τῆς αὐτονόμου Ἑλλάδος, δυσανασχετῶν διὰ τῆς ἰδίας τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀνωμαλίας, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσεχὴν του ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς τοῦ πρὸς μικρὰν αὐτοῦ ἀνακούφησιν, στρέφει σήμερον τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς ἀνατολάς· ἀλλὰ τί βλέπει;— ἀφ' ἐνὸς μέρους βλέπει τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ἀδελφούς του Σαμίους παρασυρομένους ἀπερισκέπτως εἰς τὴν πλέον μοχθηρὰν καὶ ποταπὴν βραδιουργίαν, καὶ πάσχοντας δεινῶς πρὸς χάριν τῆς φιλαρχίας σπουδαρχῶν τινῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοὺς ἄλλους αὐτοῦ ὁμογενεῖς καὶ ἀδελφούς Ἰονίους, παραφερομένους ἀπὸ δημοκόπους τινὰς, οἱ ὅποιοι εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὰ κακὰ, τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ νὰ γείνη πρόξενος ἢ παραφορὰ των, τρέχουν χωρὶς χαλινὸν ζητούντες νὰ σύρουν τοὺς ἀδελφούς καὶ συμπολίτας των εἰς τὰς ἰδιαιτέρας των παρεκτροπὰς.

Οὔτε ἀπὸ τῆς Σάμου βεβαίως, οὔτε ἀπὸ τῆς Ἰονίου πολιτείας ἔλειψαν φρόνιμοι, οἵτινες παλέουν καθ' ἑκάστην ἐναντίον τῆς ἀπερισκεψίας τῶν ἀφρόνων καὶ τῆς παραφορᾶς τῶν δημοκόπων, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν τὸ ὄπλον τοῦ λόγου δὲν εἶναι πέλεκυς, καὶ ἐπειδὴ λόγος παντὶ λόγῳ παλαίεται, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἀτοπημάτων, τὰ ὁποία ἔβλεπον ἐγγίζοντα οἱ φρόνιμοι οὔτοι, πρὸ πολλοῦ εἶχον ζητήσει καὶ τὴν συμμαχίαν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ τύπου, τὴν ὁποίαν ἄμεσως ἠθέλαμεν τοὺς χορηγήσει καὶ ἡμεῖς, ἂν δὲν εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι μόνοι αὐτοὶ ἠθελον μέχρι τέλους καταπολεμήσει καὶ καταδείξει τῶν ἀφρόνων καὶ τῶν δημο-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

κόπων τὴν ἀπερισκεψίαν καὶ τὴν παραφορὰν, καὶ ὅτι ὁ χρόνος, αὐτὰ τὰ πράγματα θέλουν ἀναγκάσει τούτους νὰ σωφρονήσουν καὶ νὰ ἔλθουν εἰς συναίσθησιν.

Ὅτε ὅμως εἶδομεν εἰς τὴν Σάμον τὴν ἀπερισκεψίαν γενομένην πρόξενον νέων δυστυχημάτων· εἰς τὸν τόπον ἐκείνον, ὑψώσαμεν κατ' αὐτῆς τὴν φωνὴν μας, πεποιθότες ὅτι θέλει δυνηθῆ νὰ διαπεράσῃ τοὺς διαφόρους φραγμοὺς τοὺς ὁποίους ἡ μωρία ἔστησε πέριξ τῆς νήσου ἐκείνης, καὶ ὅτι τέλος πάντων θέλουν γνωρίσει οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁμογενεῖς μας οὗτοι, ὅτι δὲν μένομεν ἀδιάφοροι εἰς τὰ παθήματά των, ἀλλὰ συγχρόνως δὲν συμμεριζόμεθα καὶ τὴν ἀπερισκεψίαν των. Πρὸς τούτους, καὶ ὅταν πάλιν βλέπωμεν σήμερον τὴν παραφορὰν τῶν δημοκόπων τῆς Ἰονίου πολιτείας ἀσελγένουσαν, κατὰ δὲ τῆς ἀσελγίας αὐτῶν ἐξανιστάμενον, ὅχι μόνον τὸν φρόνιμον Ἰόνιον τύπον, ἀλλὰ καὶ τοὺς σημαντικωτέρους αὐτῆς πολίτας ὑψώσαντας τὴν σημαίαν, καὶ ἠγούμενον τὸν ἀληθῶς φιλοπάτριδα Κανδιάνον Ρώμαν υἱὸν τοῦ γνωστοῦ διὰ τὰς μεγάλας ὑπὲρ τῆς ἐλυθερωθείσης Ἑλλάδος θυσίας καὶ προσπαθείας τοῦ κόμητος Δ. Ρώμα δὲν δυνάμεθα, νὰ μὴ παρακολουθήσωμεν τούτους καὶ νὰ μὴ κηρυχθῶμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τῶν δημοκόπων, καὶ ὅτε μάλιστα διὰ τῶν παραφόρων αὐτῶν κινήματων φέρουν εἰς κίνδυνον ὅχι μόνον τὴν Ἰόνιον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν μας πατρίδα.

Γνωστὸν εἶναι εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς αὐτονομίου Ἑλλάδος, ὅτι οἱ δημοκόποι τῆς Ἑπτανήσου διὰ νὰ κολακεύσουν τὸ γενικὸν αἶσθημα τοῦ Ἰονίου λαοῦ, ἀνέγραψαν εἰς τὴν σημαίαν των τὴν ἐνωσίν των μεθ' ἡμῶν. Δὲν ὑπάρχει, βεβαίως, οὔτε Ἰόνιος, οὔτε ἄλλος Ἕλληνας, ὅστις δὲν εὐχεται καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ ἀπὸ καρδίας τὴν ἐνωσιν ταύτην. Ἀλλ' ἄρα γε ὅτι καὶ ἂν ἐπιθυμῆ τις, δύναται εὐκόλως καὶ διὰ μόνων ἀπλῶν φωνακσιῶν νὰ τὸ ἀπολαύσῃ; Ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς οὔτε ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην, ἀλλ' οὔτε ἀπεκρούσαμεν τὴν

ἔκφρασιν. Συνενώσαμεν καὶ ἡμεῖς τὰς εὐχὰς μας μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας Ἰονίων, ἀλλὰ συγχρόνως ἐκρίναμεν χρέος μας νὰ τοὺς κάμωμεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι τοῦτο, τότε μόνον δύναται νὰ γίνη, ὅποτε ἡ προστάτρια καὶ ἡμῶν τῶν αὐτονομίων καὶ αὐτῶν Ἀγγλία τὸ θελήσει· ἀλλέως τὸ πρᾶγμα καταντᾷ ἀδύνατον. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην βλέπομεν ὅτι ἀναγνωρίζουν πασιφανῶς καὶ ὅλοι οἱ φρόνιμοι Ἴόνιοι. Ἀλλ' οἱ δημοκόποι ἢ οἱ ὀνομάσαντες αὐτοὶ ἐκ τοὺς Ῥιζοσπάστας, βλέποντες ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐνώσεως γαργαλίζει, ὡς ἦτο φυσικόν, τὴν ἀκοήν τῶν Ἰονίων, ἔφθασαν εἰς τοιαύτην θρασύτητα ὥστε καὶ δέκα ἄτομα ἐκ τῶν λεγομένων τούτων Ῥιζοσπαστῶν βουλευτῶν μάλιστα ὄντων, νὰ συντάξουν ψήφισμα, καὶ νὰ τὸ ὑπογράψουν διὰ νὰ τὸ ὑποβάλουν εἰς τὴν Ἰόνιον βουλὴν, μηδὲν συλλογισθέντες, ὅτι ἐκλεχθέντες βουλευταὶ ὑπὸ τοῦ κράτους τοῦ Ἰονίου Συντάγματος δὲν ἐδύναντο οὔτε κατὰ κεραίαν νὰ παραβοῦν τοὺς ἔρους τούτου. Τοῦ μωροῦ τούτου κινήματος λαθῶν γινώσκων, ὡς φαίνεται, καὶ ὁ Ἀρμοστής ἔγραψε διάταγμα καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς ἓνα τῶν γραμματέων μὲ διάταξιν, ὅτι, ἅμα τις ἐκ τῶν λεγομένων Ῥιζοσπαστῶν ἤθελε τολμήσει νὰ προτείνῃ τὸ τοιοῦτον ψήφισμα, νὰ ἀναγνώσῃ καὶ αὐτὸς τὸ περὶ τῆς διελύσεως τῆς Βουλῆς διάταγμα, ὅπως καὶ ἐγένετο.

Οἱ λεγόμενοι Ῥιζοσπάται ἐνόμισαν, φαίνεται, ὅτι ἅμα εὔρει ἡ πρότασις των αὐτῇ ἐμπόδιον θέλει λάβει τὰ ὅπλα ὁ Ἰόνιος λαὸς, καὶ ὅτι θέλει θέσει τοὺς Ῥιζοσπάστας τούτους ἐπὶ κεφαλῆς του διὰ νὰ κάμῃ τί; — νὰ πολεμήσῃ τὴν Ἀγγλίαν! Ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου φρονιμώτερος πολὺ τῶν Σαμίων, εἰδείξεν ὅτι οὔτε ἀπὸ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἀπόνοιαν τῶν Ῥιζοσπαστῶν κυριεύεται ἀλλ' οὔτε διάθεσιν ἔχει νὰ τοὺς παρακολουθήσῃ εἰς τὴν παραφορὰν των. Τοῦτο λοιπὸν ἰδόντες οἱ Ῥιζοσπάσται ἐπεχείρησαν νὰ μεθοδεύουσι καὶ τεχνάσματά τινα, διὰ νὰ δυνηθῶν νὰ περιπλέξουν τὸν αὐστηρῶς καὶ ἐντίμως ἐκπληρώσαντα τὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

καθήκοντα του, τὸν φρόνιμον πρόεδρον τῆς Βουλῆς, κύριον Κανδιάνον Ρώμαν, καὶ ἀποτυχόντες ἐπροσπάθησαν νὰ προκαλέσουν τὴν κοινὴν κατ' αὐτοῦ ἀγανάστησιν, διατί; — διότι δὲν συνεμερίσθη τῆς παραφορᾶς των.

Ἄλλ' ὁ κύριος Κανδιάνος Ρώμας, διὰ νὰ δικαιώσῃ ἑαυτὸν καὶ πρὸ πάντων τοὺς συμπολίτας τοῦ Ἰονίου, ἀπέναντι τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν των, ἀπελογήθη δημοσίως, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἰονίου πολιτείας, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἔδωκεν ἀκριβῆ τῶν πράξεών του λόγον ἐκθέτει εἰς αὐτὸν συγχρόνως καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν δέκα λεγομένων ῥιζοσπαστῶν καὶ τοὺς καταδεικνύει εἰς τὸ κοινὸν τόσον παραφόρους, ὥς ὅχι μόνον τὴν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων προστασευομένην πολιτικὴν κατάστασιν τῶν Ἰονίων ἐφαντάσθησαν νὰ μεταβάλουν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς αὐτονόμου Ἑλλάδος. Λυπούμεθα, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ μεταδώσωμεν τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοῦ φρονίμου Κανδιάνου Ρώμα πρὸς τοὺς ἀνάγνώστας μας, διὰ νὰ κρίνουν ἐξ αὐτῆς, ὅχι μόνον τὴν φρόνησιν τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τε μερικῆς πατρίδος του καὶ αὐτῆς τῆς γενικῆς πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τοὺς Ἰόνιους δὲ τοὺς ἐγκρίναντας καὶ ἐπιδοκιμάσαντας τὴν διαγωγὴν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς των δὲν ἔχομεν ἄλλο νὰ προσθέσωμεν εἰς ὅσα ὁ καλὸς τοῦτος συμπολίτης των τοὺς εἶπε, πλὴν τοῦ ὅτι, δὲν ἀπαντήσαμεν ἐπικινδυνότερους ἀνθρώπους εἰς ὅλην μας τὴν ζωὴν παρὰ τοὺς λεγομένους σφόδρα φιλελευθέρους, καὶ προσέτι ἄλλους παρ' αὐτοὺς πλέον χαμερπεῖς δουλόφρονας καὶ μοχθηροὺς δὲν εὐρίσκουμεν εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας. Οἱ σφόδρα οὔτοι φιλελεύθεροι ὅσον ἀκράτητοι εἶναι εἰς τὰς πρὸς τὸν λαὸν κολακείας των, ὅταν οὗτος εἶναι ἰσχυρὸς, τοσοῦτον δούλοι καὶ ποταποὶ ἀποκαθίστανται ἐνώπιον τῶν δεσποτῶν καὶ τυράννων, ὅταν τοὺς πλησιάσουν.

Δὲν φέρομεν οὔτε τὴν ἱστορίαν μάρτυρα οὔτε παραδείγματα ξένα διὰ νὰ πείσωμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας Ἰο-

νίους εἰς τὰ λεγόμενά μας φέρομεν παραδείγματα ἴδια καὶ παραδείγματα σημερινά φέρομεν τοὺς σφόδρα φιλελευθέρους τῆς χημερινῆς Ἑλλάδος τοὺς ὁποίους, ἀνάγαπουν, ἃς στείλουν τινὰς διὰ νὰ καμαρώσουν καὶ ἐντὸς τῆς βουλῆς μας, καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς ἀρχάς, καὶ ἃς ἐνθυμηθοῦν τοῦτο μόνον, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀποκρούοντες ἄλλοτε καὶ τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν, καθὼς ἤθελον ἀποκρούσει ἀναμφιβόλως καὶ αὐτὴν τὴν φρόνιμον δημοκρατίαν τῶν Ἀμερικανῶν ἐπειδὴ εἰς ἄλλην παρὰ τὴν καθαρὰν δημοκρατίαν, δηλ. τὴν ὀχλαγωγίαν δὲν ἐδύναντο νὰ εὐχαριστήσουν τὰ σφόδρα φιλελεύθερα αὐτῶν φρονήματα. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἐκ τῶν σφόδρα φιλελευθέρων Γάλλων τοῦ 1848 οἱ θεωρήσαντες καὶ αὐτὴν τὴν δευτέραν βουλὴν πρόσκομμα εἰς τὴν πρόδοτον τῆς ἐλευθερίας των, δὲν ἐδείχθησαν οἱ πλέον μοχθηροὶ τῆς Γαλλίας; Ἀρκεῖ μόνον νὰ βίβη εἰς ὅλους τοὺς σφόδρα φιλελευθέρους ἡ ἐξουσία βλέμμα ἰλαρὸν, καὶ εὐθύς τοὺς βλέπεις δουλόφρονας εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν, καὶ αὐτῆς τῆς ποταπότητος ποταπωτέρους.

Ἄς προσέξουν λοιπὸν τοὺς λυμεῶνας τούτους τῶν κοινωνιῶν οἱ ἀδελφοὶ μας Ἰόνιοι καὶ ἃς προσπαθοῦν νὰ ἀποφεύγουν τόσον τοὺς ἀδίκους ὀλιγαρχικοὺς, ὅσον καὶ τοὺς ἀκρατήτους δημοκόπους διότι καὶ αἱ δύο αὗται τάξεις τῶν κοινωνιῶν εἶναι ὀλέθριαι.

Ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν των, ἃς μᾶς συγχωρήσουν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁμογενεῖς μας Ἰόνιοι νὰ τοὺς παρὰπέμφωμεν εἰς τὸν 12' παράγραφον τῶν πολιτικῶν παραγγελμάτων τοῦ Πλουτάρχου. Τοῦτον συνιστῶμεν στενῶς εἰς τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην τούτων διότι εἰς αὐτὸν θέλουν ἰδῆ ὁποῖας φρονίμους συμβούλους ἔδιδεν ὁ σοφὸς οὗτος ἀνὴρ πρὸς τοὺς τότε ὑποτασσομένους εἰς τοὺς Ρωμαίους Ἕλληνας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔλεγεν πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητοῦν νὰ τηρήσουν ὅ,τι δὲν ἔχουν, καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποκτήσουν, ἀλλὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνουν ἔτι πλέον τὸν ζυγὸν των, καὶ τέλος νὰ μὴ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

γίνονται γελοίοι κολακεύοντες ἀφ' ἐνὸς μέρους αἰσχροῶς τοὺς ξένους κυριάρχας των, καὶ ἀφ' ἑτέρου κομπάζοντες εἰς τὰ προγονικά των κατορθώματα τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμίνας καὶ τῶν Πλαταιῶν. Ταῦτα ἐν παρόδῳ λέγομεν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς καὶ ὁμογενεῖς μας Σαμίους.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Η ΕΛΠΙΣ.

Ἐν τῷ ἀπὸ 26 Δεκεμ. φύλλῳ τῆς Ζακύνθῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «τὸ Μέλλον» ἀνέγνωμεν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως, δήλωσιν τοῦ προέδρου τῆς Ἑπταννησιακῆς Βουλῆς, Κ. Κανδιάνου Ρώμα, πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑπταννήσου. Διὰ τῆς δηλώσεώς του ταύτης ὁ ἀξιότιμος οὗτος ἀνὴρ ἀποκρούει τὰς ἀγενεῖς κατ' αὐτοῦ προσβολὰς ἐκείνων τῶν ριζοσπαστῶν, οἵτινες διὰ τοῦ τύπου ἠθέλησαν νὰ καταστήσωσιν ὑποπτον τὴν διαγωγὴν του κατὰ τὰ τελευταῖα ἐν τῇ Βουλῇ συμβάντα, καὶ νὰ τὸν καταδείξωσιν, ὡς δολιευθέντα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλῆς, ὡς προδόντα τὰ καθήκοντά του πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα καὶ ἐν γένει ὡς τυφλὸν ὄργανον τοῦ Ἀρμοστοῦ Κ. Οὐάρεδ.

Ἡ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑπταννήσου ἐξήγησις τοῦ Κ. Ρώμα εἶναι καθαρὰ εἰλικρινῆς, εἶναι ἐξήγησις ἀνθρώπου, ὅστις δὲν ἐπιζητεῖ ψευδῆ δημοτικότητα ἀλλὰ θέλει νὰ φωτίσῃ τὸν λαὸν περὶ τῆς ἀφροσύνης ἐκείνων, οἵτινες διὰ δημοκοπιῶν, καὶ διὰ φαντασμαγοριῶν ζητοῦσι νὰ ἐξαπατήσωσιν τὸν λαὸν περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων του. Τὸ ὄνομα τοῦ Ρώμα εἶναι βεβαίως παρ' ὅλη τῇ ἑλληνικῇ φυλῇ ἱκανῆ ἐγγύησις, ὅτι ὁ ἀγνώτερος πατριωτισμὸς καθωδήγησεν αὐτὸν, καὶ ἐν τῷ προεδρικῷ του σταδίῳ, ὡς καθωδήγησεν αὐτὸν τε καὶ τὸν σεβάσιμον πατέρα του εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναμορφώσεως τῆς με-

ρικῆς του πατρίδος, καὶ εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως. Δὲν εἶχεν ἄρα ἀνάγκην ὁ Κ. Ρώμα νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν κατὰ τῶν ἀγενῶν προσβολῶν, ἀν ἐπρόκειτο μόνον γ' ἀπολογηθῆ, διότι ὡς εἴρηται, τὸ ὄνομά του εἶναι ἡ καλητέρα ἀπολογία φρονήσεως ὅμως ἔργον ἔπραξε νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑπταννήσου, καὶ νὰ τῷ δείξῃ τοὺς σκοπέλους, πρὸς τοὺς οὐσίους ἢ δημοκοπία σπρώχνει καὶ τὴν Ἑπτάννησον καὶ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα· ἦτο ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσῃ δημοσίως, θαρραλέως, ἀνὴρ, κατὰ τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων τοῦ οὐοίου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὁ ἐλάχιστος δισταγμὸς· τὸ ἔγγραφο τοῦ Κ. Ρώμα εἶναι ὁ καλητέρος ἡμῶν συνήγορος δι' ὅσας ἀληθείας ἐγράψαμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ἑπταννησίους, καὶ προσεβλήθημεν ὑπὸ τινῶν ὀργάνων τῆς δημοσιότητος, ὑπὸ τινῶν δημοκόπων, καὶ ὑπὸ μελῶν τινῶν τῆς Ἑπταννησιακῆς νεολαίας, εἰς τὰς φλέβας τῆς ὁποίας ῥέει τὸ καθαρώτερον Ἑλληνικὸν αἷμα, ἧτις ὅμως παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἀκούει μόνον τὸ αἶσθημα τῆς καρδίας, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν φωνὴν τῆς πείρας.

Μήπως ἐν Ἑπταννήσῳ ὀλίγοι εἶναι οἱ νουνεχεῖς, οἱ σταθμιζόντες τὰς περιστάσεις τοῦ τόπου των, οἱ ἐννοοῦντες τὰς ἀνάγκας του, οἱ βλέποντες τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποτάξωσι τὸ αἶσθημα τῆς καρδίας των εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς φρονήσεως, καὶ εἰς τὰ κελεύματα τῆς θείας προνοίας, ἧτις δὲν βιάζεται ὅπως βιαζόμεθα ἡμεῖς οἱ μικροῖοι θνητοί; Ἐχει πολλοὺς, ἀλλ' αἱ φωνασκίαι τῶν δημοκοποῦντων, ἡ γενικὴ παραφορὰ τῶν ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ τῶν [μὴ ἀναμετρῶντων τὴν μηδαμινότητα ἐπὶ τὰ μικρῶν νησιδίων ἀπέναντι τῆς κολοσσαίας Ἀγγλίας τοὺς ἔκαμαν νὰ σιωπῶσι, νὰ μὴ ἀποτολμῶσι νὰ ὑψώσωσι τὴν φωνὴν των κατὰ τοῦ χειμάρρου, ὅστις ἐπαπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ τῆς μερικῆς καὶ τῆς γενικῆς πατρίδος τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, καὶ ἂν ποτὲ ὑψώσαν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

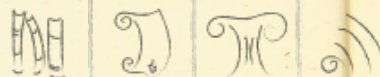
ἀσθεῖ ῥωπὴν, συνεμερίσθησαν ἐν μέρει τῆς ἀφροσύνης, διὰ νὰ μὴ προβληθῶσι, διὰ νὰ μὴ συκοφαντηθῶσιν· ἐναπέκειτο εἰς τὸν ἐνδόξου οἰκογενεῖας ἐνδόξον γόνον, τὸν Κ. Κανδιάνον Ῥώμαν νὰ προβῆ εἰς τὸ μέσον μὲ τὸ θάρρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δίδει ἡ καθαρὰ καρδιά, ὡς ὁ καλὸς ἐκεῖνος κυβερνήτης, ὅστις, κινδυνεύοντος τοῦ πλοίου λαμβάνει τὸ πηδάλιον εἰς χεῖρας, καὶ λέγει πρὸς τοὺς στασιάζοντας ταύτας «τὸ πηδάλιον δὲν θέλω τὸ «διευθύνει ὅπως σεῖς θέλετε, ἀλλ' ὅπως ἡ ἀνάγκη «τοῦ πλοίου, ὅπως ἡ σωτηρία σας τὸ ἀπαιτεῖ· φονεύ- «σατέ με, ἂν θέλητε, ἀλλὰ ζῶν, ἐν γνώσει δὲν θέλω «συντρέξει νὰ καταστραφῆτε.»

Ἐν ᾧ αἱ κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης, καὶ αὐτῆς τῆς δῆθεν δημοκρατουμένης Γαλλίας ἀρπάζουσι μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, συνασπίζονται διὰ νὰ ἦναι ἰσχυραὶ ἀπέναντι τῶν λαῶν ἢ μία διὰ τῆς ἄλλης καὶ ἀλύτους νέας χαλκεύουσι διὰ νὰ βαρυνέσωσι τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα εἶχον φανῆ τόσον γενναῖα πρὸς τοὺς ἡγεμόνας των· ἐν ᾧ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἐλευθερία πλησιάζει νὰ καταστῇ ἐν Εὐρώπῃ ἱστορικὴ μόνον ἀνάμνησις, τὰ ἀνόητα κινήματα ἐν Ἑπτανήσῳ, αἱ κατὰ τῶν Ἄγγλων ὕβρεις, καὶ ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ λαοῦ δὲν δύναται βεβαίως νὰ φέρωσιν ἀποτελέσματα εὐάρεστα διὰ τὴν Ἑπτάνησον, ἢ διὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἑλλάδα. Ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῆ φιλελεύθερος, ἀγαθός, φιλέλλην ὁ κατὰ καιροῦς Ἀρμοστής, ἢ καλὴ αὐτοῦ διάθεσις ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τὸ καλὸν, ὅταν οἱ ἐρεθίζοντες τὸν λαὸν προσπαθῶσι παντοιοτρόπως νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ὑποπτον, νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἀκαταπαύστως ἐπιβουλὰς, νὰ ἐρεθίζωσι τὸν λαόν. Ὅτι τὸ Ἴόνιον πολίτευμα ἔχει ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως σπουδαίας, περὶ τούτου εἶναι πεπεισμένοι ὄχι μόνον οἱ Ἑπτανήσιοι, ὄχι μόνον ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις.

Αὐτὰς τὰς ὀλίγας σκέψεις καὶ παρατηρήσεις ἐνομίσαμεν χρέος μας νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ἑπτανησίους. Δὲν θέλομεν νὰ συζητήσωμεν, ἂν οἱ ῥιζοσπάσται, φερόμενοι ὅπως φέρονται, δολιεύονται τὴν πατρίδα των· παραδεχόμεθα ὅτι κινοῦνται ὑπὸ αἰσθήματος πατριωτισμοῦ, ὅτι ἐν εὐλικρινεῖα ἐργάζονται· ἀλλὰ βεβαίως, καὶ ἡ πείρα τοῦ κόσμου ἐπιμαρτυροῖ, αἱ προσπάθειαι των τὸ ἀντίστροφον θέλουν φέρεαι ἀποτέλεσμα· ἂς μὴ λησμονήσῃ πᾶς, ἀγαπῶν εὐλικρινῶς τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, τὴν ἔνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ὅτι ἡ καλὴ ἢ κακὴ τύχη τῆς Ἑπτανήσου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ αἴσιον ἢ ἀπαίσιον μέλλον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φρόνησιν ἢ τὴν μωρίαν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἑπτανησίων· ἂς μὴ ζητῶσι νὰ αὐτοχειρισθῶσιν, ἢ αὐτοχειραία θέλει ἔχει ἀποτέλεσμα ἀναπόφευκτον τῆς Ἑλλάδος τὸν θάνατον, τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τὴν ταπεινώσιν.

Εἶθε καὶ ἄλλοι τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἰσχυόντων διὰ τῆς κοινωνικῆς θέσεώς των νὰ μιμηθῶσι τὸν ἀνδρικὸν χαρακτήρα τοῦ Κ. Κανδιάνου Ῥώμα καὶ μὲ θάρρος νὰ παρυσιασθῶσι κατὰ τῶν ἀπερισκέπτων ἐκείνων, οἵτινες τὸν λαὸν ὑπερεθίζουσι, χωρὶς νὰ ἐνθυμῶνται ποῦ οἱ ἐρεθισμοὶ δύνανται νὰ φέρωσιν.

Λυπούμεθα ὅτι τὸ στενὸν τοῦ φύλλου δὲν μᾶς συγχωρεῖ νὰ καταχωρίσωμεν ὀλόκληρον τὴν δῆλωσιν τοῦ Κ. Ῥώμα ἔργον μεγίστης ἀξίας καὶ διὰ τὴν Ἑπτάνησον καὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν περιοριζόμεθα νὰ καταχωρίσωμεν ὀλίγα μόνον ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα καταδεικνύουσιν ἀφ' ἐνὸς τὸν πατριωτισμὸν, τὴν φρόνησιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν πολυχρόνιον πείραν τοῦ ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν κατατρίψαντος εἰς εὐγενεῖς προσπάθειας ὑπὲρ τῆς ὅλης πατρίδος.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΛΟΗΝΩΝ.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ἐφημερίς τις τῆς Ζακύνθου « τὸ *Méllor*, » δημοσεύει ἐκτεταμένον ἄρθρον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Ἰανουαρίου καὶ ὑπογεγραμμένον « *G. Καρδιάνος Ῥώμας, Πρόεδρος τῆς Ἰονίου Βουλῆς.* » Δι' αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ὁ Κύριος Καρδιάνος Ῥώμας ὑπερασπίζει ἐνεργητικῶς καὶ δραστηρίως τὴν πλήρη φρονήσεως διαγωγὴν του, συνταγματικὴν, καὶ κατὰ πάντα σύμφωνον μὲ τὰ ἀληθῆ τῆς Ἑπτανήσου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους συμφέροντα, ἐναντίον τῶν κατ' αὐτοῦ μανιωδῶν προσβολῶν διευθυνθέντων παρὰ δέκα βουλευτῶν συνιστῶντων εἰς τὴν Ἰόνιον Βουλὴν τὴν ῥιζοσπαστικὴν μερίδα.

Ἐγνωρίζαμεν ὁποίους παραλογισμοὺς ἠδύνατο νὰ φέρῃ ὁ πολιτικὸς φανατισμὸς καὶ ἡ ἔξαψις τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμοιογήσωμεν, ὅτι δὲν ἠθέλαμεν συλλάβει ποτὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἄνθρωποι περιβεβλημένοι μὲ ἐντολὴν τοῦ λαοῦ τῶν ἠδύνατο νὰ παραγνωρίσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν στιγμήν τὰ πλέον ἱερά των καθήκοντα, ἤθελον ἐγκαταλειφθῆ μὲ τὴν τυφλότητα εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν παθῶν των καὶ προσφέρει εἰς τὴν τεθλιμμένην Ἑλλάδα, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὀλίγον εὐχαριστημένον εἰς τὰς διδασκαλίαις των, θέαμα τόσον θλιβερόν καὶ τόσον ἀπελπισμένον.

Λυπούμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν γεγονότα κατὰλληλα νὰ καταστρέψωσι τὰς γλυκείας ἐλπίδας τῆς λαμπρᾶς ὑποθέσεως, τῆς ὁποίας οἱ ῥιζοσπάσται παρουσιάζονται ὡς ἀποκλειστικοὶ ὑπερασπισταί, τὰς ὁποίας κάμνουν φυσικῶς νὰ γεννῶνται εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου· ἀλλὰ ἠθέλαμεν βλάψει ἀναμφιβόλως αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἐὰν ἠθέλαμεν τὴν ἐγκαταλείψει ὑπὸ τὴν μωρὰν διεύθυνσιν

ἀνθρώπων οἵτινες δὲν συμβουλευόνται, εἰς ἔργον τόσον δύσκολον καὶ τόσον λεπτόν παρὰ τὰς ἐπιθυμίας των, καὶ δὲν αισθάνονται ἄλλην παρὰ ἐκείνην τῆς φιλοδοξίας, παροξύνοντες τὸ πλῆθος καὶ μὴ φοβούμενοι νὰ προστρέξωσι εἰς τὴν συκοφαντίαν, διὰ νὰ ἀμαυρώσωσι τὴν φήμην ἐκείνων τῶν συμπολιτῶν των οἵτινες φρονιμώτεροι καὶ μὲ περισσοτέραν πείραν συμμερίζονται τὰς εὐχὰς των, ἀλλ' ὄχι καὶ τὰς χιμαίρας των.

Γνωρίζομεν ὅτι, εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 4 Δεκεμβρίου 1850, εἰς τῶν βουλευτῶν Κεφαλληνίας, ἐγερθεὶς νὰ ἀναγνώσῃ σχέδιον ψηφίσματος ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρμοστοῦ ἀνέθεσε πάραυτα εἰς τὸν Πρόεδρον τὸ διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Βουλὴ ἀνεβάλλετο ἐπὶ ἕξ μῆνας. Ὁ Κ. Καρδιάνος Ῥώμας, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ συντάγματος τὸ ὁποῖον λέγει. « Ὅσῳκις ἀναβάλλεται ἡ Βουλὴ, παύει ἀμέσως ἡ συνάθροισις τῆς Νομοθετικῆς Συνελεύσεως, ἐφ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἀναβολῆς. Ὅλαι δὲ αἱ πράξεις οἰκισθήποτε φύσεως αἰ μὴ ἐντελῶς διεκπεραιωμέναι ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων, μένουσι ἄκυραι καὶ μηδεμίαν ἀξίαν. »

Ὁ Κύριος Ῥώμας λέγομεν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν καὶ ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν Βουλευτῶν, ἐξῆλθεν ἠσυχῶς τῆς αἴθουσας μετὰ τοῦ Προέδρου. Ἐρωτῶμεν, τί φυσικώτερον, τί τακτικώτερον, τί φρονιμώτερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν διαχώρισιν τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν ἀναβολὴν;

Τί ἠδύνατο, τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὁ πρόεδρος;

Νὰ μὴν δώσῃ κάμμιν ἀκρόασιν εἰς τὴν πράξιν τῆς ἀναβολῆς, ὡς ἤθελον οἱ ῥιζοσπάσται, νὰ ἀφήσῃ νὰ ἀναγνώσουν τὸ ψήφισμα μέχρι τέλους, νὰ ἀφήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις ἕως τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τέλος νὰ τὸ θέσῃ εἰς ψευδοφρίαν.

Ἄλλ' εἶναι φανερόν ὅτι νὰ ἐξέλθῃ τις τοιοῦτοτρόπως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τῆς νομιμότητος, νὰ καταπατήσῃ τὸ σύνταγμα, νὰ ἐπαναστατήσῃ φανερά ἐναντίον δυνάμεως τόσο ισχυρᾶς ἥτο τὸ αὐτὸ νὰ λάβῃ δρόμον ὀλέθριον καὶ κινδυνώδη· εἶναι πασιφανὲς πρὸς τούτους ὅτι ὁ Ἀρμοστής ἠναγκα- σμένος νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δικαιώματα τῆς Βασιλείας του, ἤθελε κάμει νὰ ἐξέλθουν οἱ Βουλευταὶ τῶν πύρα- θύρων. Τί ἤθελον κάμει εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν πραγ- μάτων οἱ ῥιζοσπάσται; ἤθελον μεταφέρει τὴν ἐπανά- στασιν ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Βουλῆς εἰς τὸν λαόν. Ἡμεῖς τοὺς ἐρωτῶμεν, εἰποῦται ἤθελον εἶσθαι δι' αὐτοὺς αἱ πε- ριπέτειαι τῆς πάλης; Ἐλησμόνησαν τὴν θέσιν τῆς Κερ- κύρας χωρισμένης τῆς Ἠπείρου ἀπὸ τὴν θάλασσαν; Ἐστο- χάσθησαν εἰς τὰ φρούρια ἀπὸ τὰ ὁποῖα περικυκλοῦνται; εἰς τὰ ἀναρρήματα πυροβόλα τῶν ὁποίων γέμει; Εἰς τὴν πευκαρίαν καὶ ἀφοσίωσιν τῶν στρατιωτῶν; Εἰς τὴν δεδοκιμασμένην ἀνδρείαν των;

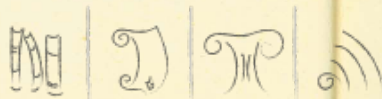
Ἄς ὑποθέσωμεν, ἂν καὶ ἀδύνατον, ὅτι ἀφοῦ ἤθελε χυθῆ ἑξαταμιδὸν τὸ αἷμα, οἱ ῥιζοσπάσται ἔμενον κύρια τῶν ὁδῶν καὶ ὅτι ἤθελον ἀναγκάσει τὴν φρουρὰν νὰ ἀποσυρῆ εἰς τὸ φρούριον· εἶναι δυνατόν νὰ ἀγνοοῦν ὅτι τρομερὸς στόλος ἤθελε πάσαντα ἀποδιβάσει χιλιά- δας στρατιωτῶν, καὶ ὅτι ἤθιλε κάμει νὰ πληρώσουν ἀκριβῶς τὰς μαχίμους τῶν κλίσεις; Τοιαῦται εἶναι αἱ σκέψεις διὰ τῶν ὁποίων ὁ Κ. Κανδιάνος Ῥώμας δι- καιολογῶν πράξιν, ἥτις δὲν ἔχει ἀνάγκην δικαιολογί- σεις, καὶ ἀποκρίνεται εἰς τὰς λοιδορίας δέκα ῥιζο- σπαστῶν Βουλευτῶν, οἵτινες εἰς μισματικόν τινα λίβελο- νον τολμοῦν νὰ τὸ κράξωσι προδοτικῶς τῆς πατρίδος, διότι ἠθέλησε νὰ τὴν φεισθῆ δυστυγῶν, τῶν ὁποίων ὁ μόνος στοχασμὸς κάμνει νὰ φρίξῃ ἕλαστος ὅστις δὲν ἔχασε τὸ λογικόν του.

Ὁ Κ. Κανδιάνος Ῥώμας ἐρωτᾷ ἀκολούθως ἐὰν ᾔναι αὐτὰ τὰ μέσα καὶ ἐὰν ἐγγραττοντες εἰς τὸν λαόν τοιαῦτα αἰσθήματα, δυνάμεθα ποτὲ νὰ πείσωμεν τὴν Ἀγγλίαν νὰ παραχωρήσῃ τὴν Ἠπτανήσον εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα. Ἡ γνώμη του, ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν ἑλληνικὸν τύπον καὶ μὲ ὅλους ἐκείνους οἵτινες δὲν ζητοῦν ποσῶς εἰς τὴν διμαγωγίαν μέσον ἐπιβρότης, ὅτι οἱ Ἐπτανήσιοι δηλαδὴ πρέπει πάντοτε νὰ προστρέξωσι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πειθοῦς καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς, νὰ ἀπο- φύγωσιν ἐπιμελῶς ὅτι δύναται νὰ κεντήσῃ τὴν φι- λοδοξίαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, νὰ καταστήσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν εὐκλήλους καὶ εὐαρέστους τὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς προστατίδος δυνάμεως καὶ τοῦ προστατευο- μένου λαοῦ, νὰ ἐκτείνωσι διὰ μέσου αὐτῆς τῆς καλῆς συμφωνίας τὰς εὐεργεσίας διαχειρίσεως σοφῆς καὶ κα- θαρᾶς, καὶ νὰ ἐκτείνωσι τὴν σφαίραν τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν των, νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν δικαιοσύνην, τὴν γενναϊότητα καὶ τὰ φῶτα τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ ἀντιθέσωσι τὸ λοιπὸν, εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἐνέργειαν τοῦ χρόνου, εἰς τὸ προοδευτικὸν τοῦ πολιτισμοῦ βᾶδι- σμα καὶ εἰς τὰ θεσπίσματα τῆς Προνοίας.

Ὁ Κύριος Κανδιάνος, ρίπτει ταχὺ βλέμμα ἐπὶ τῆς παρούσης τῆς Εὐρώπης καταστάσεως, ἐξάγει τὴν ἐπι- κρατοῦσαν ἐκεῖ πολιτικὴν, τὴν ἔνωσιν δηλαδὴ ὅλων τῶν δυνάμεων διὰ νὰ ἐξασφάλισωσι τὰς συνθήκας τῶν 1815, τὰς περιπετείας τῆς Ἰταλίας, τὰ ἀποτελέσματα τῆς Γερμανίας. « Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις οἱ ῥιζοσπά- σται ἔκαμαν αὐτὸ τὸ Ναπολεόντιον ψήφισμα, ἐνῶ οὐχὶ τὰ μέλη τῆς Ἰονίου Βουλῆς, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁμιλεῖ ἡ Γερουσία καὶ ὁ λαὸς τῆς Ῥώμης *Senatus Populus que Romanus* εἰς τὰ ὑποτελεῖ αὐτῶν ἔθνη, ψήφισμα- τος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς συντάκτας του κηρύτ- τεται συμβᾶν μέγα καὶ διὰ παντὸς ἀξιομνημόνευτον, ἐκ τῶν συμβᾶντων ἐκείνων ὅσα λαμπρύνουσι τὰ χρονι- κά τῶν λαῶν καὶ δικαιωνίζουσι τὴν δόξαν καὶ ὑπόλη- ψίν των. »

Διὰ θεωριῶν τόσοσιν ὑγειῶν, τόσοσιν πλήρη ὀρθῆς κρί- σεως καὶ πρακτικῶν, διὰ ἀρβενωποῦ ὕφους, ἀπλοῦ καὶ ἐκφραστικοῦ, δι' εὐλικρινείας καὶ θάρρους ὁ Κ. Ῥώμας

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Η ΦΗΜΗ.

Περιήλθεν εις χείρας μας φυλλάδιον φέρον τίτλον «Α-
νασκευή του φυλλαδίου των Ριζοσπατών, υπό Γ. Καν-
διάνου Ρώμα προέδρου τής εννάτης Ιονίου Βουλῆς.» Τò
φυλλάδιον τούτο τιμᾶ ἀληθῶς τὸν Κ. Κανδιάνον Ῥώμαν,
διὰ τὰ ἀγνά πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματά του,
καὶ διὰ τὸν δρόμον ἔν διέτρεξε τιμηθεὶς ὡς Πρόεδρος
τῆς Βουλῆς.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Η ΑΜΑΛΘΕΙΑ.

(Ἐφημερίς Σμύρνης.)

Ὁ Κύριος Κανδιάνος Ῥώμας πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν
τῶν Ἰονίων νήσων, ἠναγκάσθη ν' ἀπολογηθῆ, δημοσίως
πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου περὶ τῶν συμβάντων,
κατὰ τὴν τελευταίαν ἀναβολὴν τῶν συνεδριάσεων τῆς
Βουλῆς, διὰ τὰ ὅποια τινὲς σφόδρα φιλελεύθεροι Βου-
λευταὶ ἠθέλησαν νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν. Τὰ καθ' ἑ-
καστα τῆς ἄλλως ἀξιοπρεποῦς, καὶ ἐμβρυθεστάτης ἀπο-
λογίας, ὀλίγον διαφέρουσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν
ἀλλὰ χρήσιμον νομίζομεν νὰ μετατυπώσωμεν ἐνταῦθα
ἐκ τοῦ Μέλλοντος ἐφημερίδος Ζακύνθου, τὸν ἐπόμενον
ἐπίλογον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ πολύπειρος καὶ ἀληθῆς φι-
λόπατρις Κ. Ῥώμας ἀποταίνεται πρὸς τὴν νεολαίαν τῆς
Ἑπτανήσου. Τοιοῦτοι λόγοι ἀπεδείχθησαν ὠφέλιμοι εἰς
πάντα καιρὸν καὶ τόπον.

καταφρονεῖ ὅλας τὰς ραδιουργίας, προσπαθεῖ νὰ ἡσυχάσῃ
τὸ τοῦ λαοῦ πνεῦμα, νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν γνώμην ἐπὶ
ἐνὸς διακαοῦς ζητήματος, καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τέλος
ἀπὸ τὸν τόπον του τὰ κακὰ τὰ ὅποια δημογεργτικαὶ δι-
δασκαλῖαι ἐφέλκυσαν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης.

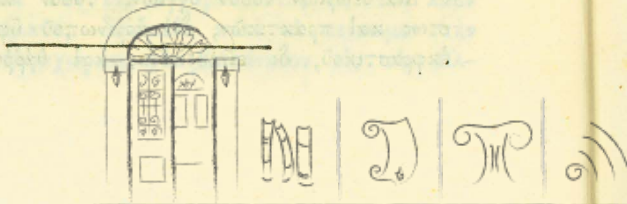
Ἡ φωνὴ τοῦ Κ. Κανδιάνου, εἶναι φύσεως ὥστε νὰ
ἐξασκήσῃ ἰσχυρὰν ἐπιβρῶν πάντοτε ἀποσυρόμενος τῶν
πραγμάτων διὰ νὰ φυλάξῃ ἀνέπαφον τὴν ἀνεξαρτησίαν
του, ἀρνηθεὶς πάντοτε τὴν εὐνοίαν τῆς ἰσχύος καὶ πρε-
σβεύων ἐλευθέρως ἰδέας, ἐμπνευσμένους τὸν καθαρώτερον
φιλελληνισμόν, καὶ προικισμένους μὲ γενναῖον χαρακτῆρα,
ἡ πελατεία του εἶναι ἀπέραντος εἰς τὴν Ζάκυνθον, ὅπου
κατέχει ἱκανὰ κτήματα, καὶ ἐγνώρισε πάντοτε νὰ ἐλ-
κυσῇ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ λαοῦ.

Ὁ ριζοσπαστισμὸς λοιπὸν εἶχε δίκαιον νὰ ἐρεθισθῇ
ἐναντίον του, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ ἀντίπα-
λον σφοδρότερον καὶ τρομερώτερον.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ο ΕΡΜΗΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

Ὁ Κύριος Κανδιάνος Ῥώμας Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν
Ἰονίων Νήσων, κατηγορήθη ἀδίκως παρὰ τῶν σφόδρα φι-
λελευθέρων ριζοσπαστῶν ὡς πρὸς τὰ συμβάντα κατὰ τὴν
τελευταίαν ἀναβολὴν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς· ὁ ἀ-
ξιότιμος καὶ φυλόπατρις Κ. Ῥώμας ἀπελογήθη δημοσίως
πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου. Λυπούμεθα διότι τὸ στενὸν
τοῦ φύλλου μας δὲν συγχωρεῖ τὴν δημοσίευσιν ὀλοκλήρου
τοῦ λόγου του, ὅστις ὄχι μόνον εἶναι νευρώδης ἀλλὰ
καὶ ἀξιοπρεπής.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Έχουμεν ὑπ' ὄψιν φυλλάδιον συνταχθέν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἀναβληθείσης ἐνάτης Ἰονίου Βουλῆς, Κυρίου Γ. Κανδιάνου Ρώμα, καὶ ἐπιγραφόμενον, « *Άρασκειὴ τοῦ φυλλαδίου τῶν Βουλευτῶν, Κυρίων* (ἔπονται δέκα ὀνόματα), ἐπιγραφομένου τὰ τῆς 26 Νοεμβρίου 1850.»

Ἡ 26 Νοεμβρίου, χρεία νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, εἶναι ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ τελευταία Βουλὴ τῆς Ἐπτανήσου ἀνεβλήθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνεδριάσεώς της, καθ' ἣν ὥραν ἐγένετο ἀρχὴ τῆς ἀναγνώσεως τομμηροῦ τινος ψηφίσματος περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τὸ μὲν γεγονός ἀνεφέραμεν ἐγκαίρως ἐν ταῖς σελίσι τοῦ πολιτικοῦ μέρους τῆς ἐφημερίδος μας· ἔκτοτε ὅμως δὲν εἶπομεν τι περὶ τῶν κατὰ τὰς νήσους ἐκείνας, ὡς ἐπουσιώδη αὐτὰ θεωροῦντες διὰ τὸ περὶ ἡμᾶς διμύσιον· σήμερον δὲ λαμβάνομεν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου φυλλαδίου ἀφορμὴν νὰ προσθέσωμεν ὅτι μᾶς φαίνεται προσέτι ὠτάξιον, πρὸς ἐντελεστέραν κατάληψιν τοῦ γεγονότος ἐκείνου.

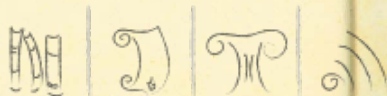
Ἰπάρχει εἰς τὰς Ἰονίους νήσους μερὶς ἀνθρώπων ἐτοιμῶν νὰ ἀποσπάσωσι τὴν Ἐπτάνησον ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ νὰ τὴν ἐνώσωσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Οὗτοι τολμοῦν νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν τὰς ἀποφάσεις των, ὑποχρεοῦντες αὐτὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ δικαιώματά της, ἅτινα ἐκτήσατο δυνάμει συνθηκῶν, καὶ οὕτω διακυβεύουσι προφανῶς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος των ἐξ ἀστοχίας, ἢ καὶ ἰδιοτελείας, ὡς κοινῶς λέγεται. Ἐχουν πολιτικὴν ἀρχὴν των τὸ νὰ θέλωσιν, ἢ ἀτροποποίητα τὰ καθεστῶτα, ὅλως ἀτροποποίητα (οὔτε τὰς βελτιώσεις στέργοντες), ἢ τὴν τελείαν καὶ πρόβριζον ἀνατροπὴν, μὴ ἀνεχόμενοι νέας συνθηκολογίας μετὰ

τῆς Ἀγγλίας, οὔτε συναينوῦντες εἰς ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπράχθησαν καὶ τοῦτο ἐνῶ, δυνάμει τῶν νέων μεταρρυθμίσεων καὶ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῶν, ζητήσαντες τὴν ψῆφον τῶν συμπολιτῶν των, ἐγένοντο αὐτοὶ οὔτοι ἀντιπρόσωποι· καὶ ἐνῶ καλῶς γνωρίζουσιν, ὅτι κείνται ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Προστασίαν, ὄχι διὰ τοῦ συντάγματος ἢ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀλλὰ δυνάμει τῆς Παρισιανῆς συνθήκης τοῦ 1815, συνθήκης ἀνεξαρτήτου τῆς θελήσεως καὶ συγκαταθέσεώς των. Οὗτοι εἶναι οἱ λεγόμενοι Ρίζοσπάσται τῆς Ἐπτανήσου.

Τοὺς ἀκολουθοῦν δὲ φυσικῶ τῷ λόγῳ οἱ νέοι, οὔτινες ἀθῶως πάντοτε ἀφορῶσιν εἰς ὅτι δοκεῖ ἐθνικώτερον, ἐλευθερώτερον, μὴ ὑπολογίζοντες τὰ παραιτέρω.

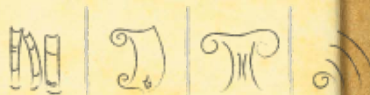
Ἰπάρχει ἄλλη μερὶς εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους, συνισταμένη ἐξ ἀνθρώπων εὐβουλοτέρων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι σκοπὸς, ὅτι οἱ Ρίζοσπάσται θέλουσιν νὰ μεταχειρισθῶσιν ὡς μέσον. Ὁ Κανδιάνος Ρώμας, πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἶναι εἰς ἐξ αὐτῶν. Ἀνὴρ τὰ μάλιστα ἀξιοσέβαστος διὰ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τὴν ἠθικὴν ἀκεραιότητα, ὁ Κανδιάνος Ρώμας ἀντιπροσωπεύει καὶ ὑποστηρίζει γενναίως τὸ ὑγιὲς φρόνημα, ὅτι οὐδὲν δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἐκ τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς βίας σήμερον, ἂν δὲν παραχωρηθῇ ὑπ' αὐτῆς οἰκειοθελῶς· ἂν δὲ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναφανῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἐλαχίστη ὑπόστασις τοιαύτης ἐλπίδος, τὸ μόνον καταλληλότερον καὶ νομιμότερον μέσον ἦλεν εἶσθαι ἀναφορὰ πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν προστάτιδα Ἄρασσαν νομίμως καὶ συνταγματικῶς συντεταγμένην, δι' ἧς οἱ Ἴονες νὰ αἰτήσωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν των.

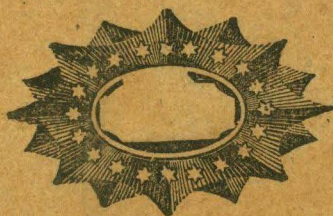
Κατηγορήθη ὑπὸ τῶν Ρίζοσπαστῶν ὁ Κανδιάνος Ρώμας ὅτι τὴν 26 Νοεμβρίου, ὅτε ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀναβολὴ τῆς Βουλῆς, εἶχε χρεός, ὡς πρόεδρος, νὰ μὴ διακόψῃ τὴν ἀναβολὴν, μεχρισοῦ παύση λαλῶν ὁ ῥήτωρ ἀναγνωσθείσης δ' ἔπειτα τῆς ἀναβολῆς νὰ προσκαλέσῃ τὴν Βουλὴν, ἵνα ἀποφανθῇ ἂν νομίμως ἐγένετο ἡ ἀναβολὴ

ἢ ὄχι, καὶ ἐπομένως, ἀν ὄφειλεν ἢ ὄχι νὰ καθυποβληθῆ εἰς αὐτὴν ἡ Βουλὴ. Εἰς ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀπαντᾷ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 21 (Τμῆμα Α' Κεφ. Α') τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, λέγοντος· « Ὅσακις ἀναβάλλεται « ἡ Βουλὴ, πᾶναι ἀμέσως ἢ συνάθροισις τῆς νομοθετικῆς Συνελεύσεως ἐφ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἀναβολῆς. « Ὅλαι δὲ αἱ πράξεις οἰκισθῆποτε φύσεως, αἱ μὴ ἐντε- « λῶς διεκπεραιομέναι ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, « μένουσι ἄκυροι καὶ μηδεμιᾶς ἀξίας.»

Ἄπαντα ἡ ἀπολογία τοῦ Κ. Ρώμα γέμει ἐθνικοῦ φρονήματος εὐκρινεστάτου καὶ πολιτικῆς ὁμοῦ ἐμπειρίας καὶ συνέσεως· ἀνασκευάζουσα τὰς καταστρεπτικὰς τῶν Ἐξουσιαστικῶν τάξεις, ἐξελέγχει, φωτίζει, νοουθετεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΣΧΟΡΙΑΣ

